

det, afgiver for mig et Vidnesbyrd, at man kan høre underlige Ting. Det undrer mig, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjær) kan have saa meget imod, at Forslaget staa: paa Finantsloven. Man maa jo erindre, at han selv stillede Forslag til 3die Behandling af Finantsloven om, at Forslaget skulde udvides meget mere i Længden, Bredden og Dybden — ogsaa Pensionerne skulle med — saa det forekommer mig, at det ærede Medlem dog ikke kan have særlige formelle Betænkkeligheder. En Ting maa jeg endvidere berøre lige over for det ærede Medlem. Han talte nemlig om Finantslovens Herredømme over andre Love og Folkethingets over Finantsloven, og idet han spurgte om, hvad saa Følgen blev, udtalte han, at det blev, at Bagten blev lagt paa Valg ud af den almindelige Befolkning, hvor der kun toges Hensyn til blotte Tal. Jeg vil antage, at det ærede Medlems Fantasi har været i et for stærkt Oprør ved denne Leilighed. Jeg tror, at det ærede Medlem i sin Stilling har lært at kende og agte den almindelige Mand, saa at han ikke kan sige, at al sund Fornuft, at al Fædrelandsfærlighed, alle andre fornuftige og billige Hensyn blive rent borte, naar disse almindelige Velgere træde til for at stemme med de andre, og derfor maa det ærede Medlem undskyldes, at jeg ikke kan gaa ind paa hans Betragtning af det danske Folk, at, naar vi skulle stole paa de almindelige Velgeres Dom, saa er det ikke Andet end at stole paa det blotte Tal. Det er mærkeligt, om end sørgeligt, at høre saadanne Betragtninger fremsatte 25 Mar efter den almindelige Valgrets Indførelse. Jeg tror ogsaa med det ærede Medlem, at Staten har en fornøftig Mening med at anlægge Embedsmændenes Lønning; men der er jo dog en vis Grænseløs for Fordringerne i denne Henseende. Det ærede Medlem vilde mene, at det skulde betyde saa meget som, at, naar man syntes at have Brug for noget Mere, burde Staten ogsaa give det. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem anvender lignende Principer i Øvrigt i det sociale Liv. Skattefordelingen skal jeg ikke komme ind paa; det er en altfor vidtløftig og udenfor denne Sag liggende Materie, til at jeg her skulde opholde mig ved den. Hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) angaar, har jeg ikke det Mindste imod, at det ærede Medlem vedblivende paastaar, at det er Folkethingets Skyld, at disse Embeds- og Bestillingsmænd ikke faae Tillæg. Jeg hender det ærede Medlem for vel til at tro, at han skulde frasalde en Paastand. Altsaa, det ærede Medlem fremhæver dette, at det er Folkethingets Skyld; lad det staa; og det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Rosod) sekunderer naturligvis. I den Henseende er der Intet at udsætte, det er ogsaa en Selvsølg. Men hvad i Øvrigt det meget ærede Medlem udtalte, vil han indrømme, udtalte han

til Fordel for mit Standpunkt. Naar det ærede Medlem forstikkede om den overordentlig store Realitetsbetydning, der laa i det formelle Spørgsmaal, og udviklede dette nærmere og mente, at det vilde være vanfælsigt for Landstinget at hævde den Stilling, som han nu ønskede, at det skulde indtage overfor Folkethinget, hvis det ikke tog dette Spørgsmaal saaledes, saa ere disse Betragtninger kun Vidnesbyrd for Rigtigheden af det Standpunkt, jeg anbefaler at indtage ved at stille Forslaget til Dagsordenen. Det er, og det siges overfor ærede Medlemmer i Almindelighed, ganske naturligt, at der om dette Forhold og navnlig om det formelle Spørgsmaals Betydning kan være Uoverensstemmelse mellem de ærede Herrer derovre og mig og mine Meningsfæller paa denne Side. De ønske selvfølgelig, at Fordelingen af Magten skal være saaledes, at Landstinget faar den størst mulige Magt og Folkethinget den mindst mulige Magt. Nu er det givet, at Folkethinget med Hensyn til Finantsloven har en Fortrinsret, og, naar det altsaa kunde ved Praxis opnaas, at denne Fortrinsret i Realiteten blev fjernet, saa vilde det naturligt for de Herrer's hele politiske Betragtning, ifølge hvilken Lyngdepunktet for vort politiske Liv skulde ligge i Landstinget, være en saa særdeles Fordel, at jeg godt kan forstaa, at de ikke kunde billige den Vægt, vi lægge paa at hævde vort Standpunkt. Det er imidlertid besynderligt, at man har søgt Strid ved denne Leilighed; thi alle de Herrer's forslaaede Betragtninger ligge slet ikke i den Omstændighed, at Folkethinget med Regeringens Billigelse har sat dette midlertidige Lønningstillæg ind i Finantsloven. Sverken deri eller i de Betragtninger, der have knyttet sig dertil, ligger der Nogetsomhelst, der giver Berettigelse til at komme ind paa Spørgsmaalet; havde Landstinget taget Forslaget uden Videre, havde det ikke i nogen-somhelst Maade underkendt sin Stilling derved eller villet være bundet til at tage det en anden Gang; vi have ikke under hele Debatten paa nogen Maade gjort gjældende, at der skulde ligge et Princip deri, og blev det optaget paa et senere Stadium paa Finantsloven, kunde vi paa denne og hin Side enes om at sige: vi lade den Strid faae for og imod; det har kun Betydning, forsaavidt man kan naae en Uoverenskomst her, og saa lade vi Striden om selve det Spørgsmaal staa aaben, hvorvidt Finantsloven har Evne til at bære et saadant Forslag eller ikke. Men det er Landstinget og det ærede Medlems og hans Meningsfællers Betragtning, der er studt frem ved denne Leilighed, hvor der ikke var fornøden Grund dertil. De historiske Betragtninger som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille), skal jeg ikke komme ind paa, dem kan jo enhver rette, for saa vidt han finder Noget at rette derved, uden min Veiledning. Naar det ærede Medlem mente, at jeg ved Ordet „os“